

виконання численного набору функцій управління, основними з яких є планування, організація, мотивація і контроль.

Література

1. Бичкова Н. В. Оптимізація структури капіталу вітчизняних підприємств у контексті підвищення ефективності фінансової діяльності. Вісник соціально-економічних досліджень. 2013. № 1 (48). С. 16-23.

2. Близнюк О. П. Класифікація джерел формування фінансових ресурсів підприємства. Вісник Міжнародного слов'янського університету. Сер.: Економічні науки. 2013. Т. 15, № 2. С. 52-58. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VMSU_econ_2012_15_2_10

3. Гусейнов А. Н. Оценка воздействия финансовой политики в управлении финансовыми ресурсами и на финансовые результаты на предприятиях. Образование. Наука. Научные кадры. 2015. № 2. С. 114-118.

4. Дрофа А. А. Проблемные аспекты управления прибылью предприятия. Бизнесинформ. 2010. № 12. С. 140.

5. Малій О. Г. Фінансові ресурси підприємства: джерела формування та ефективність використання. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: http://khntusg.com.ua/files/sbornik/vestnik_137/27.pdf

УДК 658.011.12

Стефашина Ю.С., магістрант, Вергун А.М., к.е.н., доцент
Київський національний університет технології та дизайну

ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА МЕТОДИ ЙОГО ОЦІНКИ

Фінансовий потенціал є одним із основних факторів, що впливає на фінансові, кредитні, інвестиційні, інтеграційні та інші відносини між економічними суб'єктами у процесі їх діяльності на різних рівнях та сферах функціонування. Для розробки успішної стратегії, оцінки перспектив і

визначення нових напрямів розвитку підприємства, а також для обґрунтування доцільності його інвестування потрібна усебічна оцінка як самого підприємства, так і його оточення. Вирішення даної проблеми безпосередньо пов'язане з посиленням фінансового потенціалу, що зумовлює актуальність теми дослідження.

Формуванню фінансового потенціалу підприємств присвячено науковій праці багатьох як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. На сучасному етапі розвитку економіки проблема ефективного використання фінансового потенціалу продовжує зберігати свою актуальність, проте єдиної методики його аналізу і оцінки досі не розроблено.

Аналіз літературних джерел згруповано автором на основі [1-4], свідчить, що виділяють два підходи – ресурсний та результативний, за якими здійснюється тлумачення поняття «фінансовий потенціал». За ресурсним підходом, фінансовий потенціал ототожнюється з фінансовими ресурсами, а за результативним – із показниками стабільності фінансового стану підприємства [2, с. 23].

Більшість авторів зводить фінансовий потенціал до фінансових ресурсів, які знаходяться у розпорядженні підприємства з метою здійснення поточних та майбутніх витрат. Під фінансовими ресурсами мається на увазі безпосередньо ресурси, які беруть участь у виробничо-господарській діяльності та залучаються для фінансування певних стратегічних напрямків розвитку підприємства [3, с. 54]. Фінансові ресурси можна розглядати в аспекті складової фінансового потенціалу, як грошові доходи та накопичення, що отримані підприємством від використання наявних ресурсів в процесі здійснення їх обороту. Проте, визначати фінансовий потенціал, як сукупність фінансових ресурсів є недостатнім, оскільки тут не знаходять відображення, наприклад, «потенційність» їх віддачі чи можливості трансформації їх в інші складові елементи (фактори) виробництва.

Отже, можна зазначити, що фінансовий потенціал підприємства — це сукупність наявних і потенційних можливостей підприємства щодо мобілізації та нарощення їхнього обсягу і їхні трансформації в інші чинники виробництва

відповідно до потреби для того, щоби досягти стратегічних та тактичних цілей підприємства.

В управлінні фінансовим потенціалом підприємства має бути доцільно визначення методів, за якими можна зробити висновок щодо якості управління ними. В основу методів оцінювання рівня використання фінансового потенціалу підприємства закладено аналізування результатів його діяльності за окремими напрямками, з врахуванням впливу факторів та виявлення резервів підвищення ефективності використання фінансових ресурсів.

За об'єктами оцінки виокремлено ресурсний, структурний, цільовий та змішаний методи оцінки рівня використання фінансового потенціалу. Ресурсний метод передбачає оцінювання наявних у підприємства фінансово-економічних ресурсів у грошовій та натуральній формах із врахуванням їх якості та ефективності використання у господарській діяльності. В свою чергу, структурний метод ґрунтується на аналізі окремих складових та елементів задіяних вхідних ресурсів та визначенні рівня їх віддачі. Цільовий метод передбачає порівняння фактичних результатів управління фінансовим потенціалом підприємства із плановими. При застосуванні змішаного методу використовуються окремі елементи вищезазначених підходів до визначення рівня використання аналізу фінансового потенціалу підприємства.

За рівнем узагальнення показників виокремлено методи оцінювання за допомогою інтегрального показника чи системи показників. Використання інтегрального показника передбачає зведення окремих даних в одній математичній залежності. Натомість система показників створюється для розгляду їх значення незалежно один від одного, що дає змогу оцінити результати роботи підприємства на різних сегментах діяльності [4, с. 90-92].

Оцінка фінансового потенціалу дозволяє вибрати основні напрями активізації діяльності підприємств, виробити необхідну стратегію поведінки, спрямовану на мінімізацію втрат і фінансового ризику від вкладень в їх діяльність.

Отже, можна зробити висновок, що фінансовий потенціал визначає здатність підприємства пристосуватися до умов при змінах в економічному середовищі. Адже, саме фінансовий потенціал відіграє вагомий роль у

спроможності підприємства отримувати необхідний обсяг грошових потоків та фінансово надійним. За результатами проведеного дослідження можна стверджувати, що процес формування фінансового потенціалу залежить від багатьох факторів, які в основному контролюються економічним суб'єктами.

Література

1. Левченко Н.М. Фінансовий потенціал підприємства: сутність та підходи до діагностики / Н.М. Левченко // Інвестиції: практика та досвід. – К.: Економіка, 2012. – №2. – 114 с.
2. Назаренко А.С. Теоретичні підходи до визначення сутності економічної категорії «фінансовий потенціал» / А.С. Назаренко. – К.: Економіка. Фінанси., 2009. – №8 – 22-29 с.
3. Костевич О.Д. Фінансовий потенціал як фактор сталого розвитку / О.Д. Костевич // Вісник Чернігівського технологічного університету. Серія «Економічні науки». – Чернігів: ЧДТУ, 2010. – № 43. – 54-59 с.
4. Развитие бухгалтерского учета и аналитического инструментария предприятия: коллективная монография / Под ред. проф. И. Й. Яремко и проф. Г. Ронэка – Львов: Издательство Львовской политехники, 2014. – 208 с.

УДК 336.71

Толочко В.М., магістрант, Русіна Ю.О., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДЕПОЗИТНОЇ ПОЛІТИКИ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Сучасна депозитна політика є ефективною, коли відбувається раціональність та прибутковість у використанні ресурсів, ефективність продажів депозитних продуктів. При цьому необхідно забезпечувати відповідний рівень ліквідності, дохідності та ризику, а також формувати конкурентні переваги комерційної банківської установи.